

ဇေယန (ရာမည)

အောင်မြတ်သာနှင့်

ကိုယ်ပွားလေ့မိုင်း

အောင်မြတ်သာနှင့်ကိုယ်ပွားလမိုင်း

"ချလွင် ချလွင် ချလွင်"

လေအဝှေ့မှာ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ ကပ်ကျော်လာဘ်ခေါ်စေတီရဲ့ ဆည်းလည်း သံလေးတွေက ကြားရသူရင်ထဲကို အေးချမ်းစေခဲ့တယ်။

မြို့အပြင်မှာ တည်ထားတဲ့ စေတီဖြစ်လို့ လူသွားလူလာက မရှိသလောက် ရှင်းနေခဲ့ပေမယ့် စေတီရဲ့ ဂြိုဟ်တိုင်မှာတော့ လူနှစ်ယောက် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်ပြီး တရားအားထုတ်နေတာကို မြင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ကတော့ အောင်မြတ်သာရဲ့တပည့်နှစ်ဦးဖြစ်တဲ့ သက်ခိုင်နဲ့ တောက်ရပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သောကြာနေ့နဲ့ စနေနေ့ ဂြိုဟ်တိုင်အရှေ့မှာ ထွန်းထားတဲ့ဝါဆို ဖယောင်းတိုင်ကြီးကလဲ အချိန်ကြာလာတာနဲ့ အမျှ တဖြည်းဖြည်း အရည် ပျော်ကျလာခဲ့တာ အခုဆို မီးစာကုန်လုနီးနီးကို ရောက်နေခဲ့တယ်။

မီးစာလဲကုန် မီးလည်းငြိမ်းတဲ့ အချိန်မှာတော့ တရားထိုင်နေကြတဲ့ လူငယ်နှစ်ဦးရဲ့ မျက်လုံးတွေက ဖျတ်ခနဲပွင့်လာကာ တရားထိုင်ခြင်း အမှုကို ရပ်နားခဲ့ကြတယ်။

တရားထိုင်ပြီးလို့ အမျှတန်းဝေပြီးတဲ့ အချိန် ကိုယ်လက် အညောင်းဖြေ ရန် တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်တိုင်ဘက်ကို လှည့်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာတော့

"ဟာ ဆရာရောက်နေပါလား ငါတို့ကိုပြောထားတာ ငါးလပြည့်မှ တွေ့

မယ်ဆိုပြီး အခုအစောကြီး ကြုံရောက်နေပါလား"

သက်ခိုင်စကားကြောင့် တောက်ရက

" ဆရာလုပ်ရမယ့် ကိစ္စတွေပြီးလို့ ရောက်လာတာ ဖြစ်မယ် တရားပြီးတဲ့ ထိ စောင့်လိုက် ကြရအောင်"

တောက်ရ စကားအဆုံးမှာ တရားထိုင်နေတဲ့ သူရဲ့ မျက်လုံးက ရုတ်တရက် ပွင့်လာပြီး

" ငါ့တပည့်တွေ တရားထိုင်တာ အတော်ကြာတာပဲ ပညာတွေလည်း တိုးလာပြီထင်တယ်"လို့ပြောလိုက်တော့ သက်ခိုင်က

" ဟုတ်တယ်ဆရာ ကျွန်တော်တို့ မနက်ထဲက ထိုင်နေကြတာ ဆရာက ဘယ်အချိန်ထဲက ရောက်နေတာလဲ"

" ငါရောက်တာ မင်းတို့နဲ့ သိပ်မကွာပါဘူး မင်းတို့ တရားထိုင်ပြီးရင် သွားစရာနေရာ တစ်ခုရှိတယ် အဲဒီကိုရောက်ရင် မင်းတို့အတွက် ထူးဆန်းတာ တစ်ခုကြုံရလိမ့်မယ်"

" ဟုတ်ကဲ့ဆရာ ဆရာအသင့် ဖြစ်ရင် သွားလို့ရပါပြီ"

သက်ခိုင်က ဘေးမှာချထားတဲ့ လွယ်အိတ်ကို ကောက်လွယ်လိုက်ပြီး ရင်ပြင်ပေါ် ထရပ်လိုက်တဲ့ အချိန် မြင်လိုက်ရတဲ့ မြင်ကွင်းကြောင့် တောက်ရကို မျက်ရိပ်မျက်ကဲနဲ့ လှမ်းပြလိုက်တယ်။

တောက်ရက သက်ခိုင်ရဲ့ မျက်ရိပ်မျက်ကဲကို မြင်တော့ အနားကပ်လာပြီး

" ကျွန်တော်တို့ ဆရာက ဒီနေ့ ထူးဆန်းနေတယ် အရင်ကဆိုရင် နေပူထဲ သွားရင် အရိပ်ပေါ်တယ် အခု သူ့အရိပ်ကို မမြင်ရဘူး တစ်ခုခုများ မှားနေလားမသိဘူး"

တောက်ရရဲ့ တီးတိုးပြောလိုက်တဲ့ စကားကြောင့် သက်ခိုင်က

တစ်စုံတစ်ခု ပြောဖို့ ပြင်လိုက်တဲ့အချိန်

" ငါ့အရိပ် မပေါ်တာ ဘာကြောင့်လဲဆိုပြီး ပြောနေကြတာ ထင်တယ် အခု မင်းတို့ ရှေ့ရောက်နေတာက ငါ့ရဲ့နာမ်ရုပ်တစ်ခုပဲ ဒါကြောင့် အရိပ်မထွက် တာ ကဲကဲ မင်းတို့ စိတ်ထဲ သံသယကင်းအောင် ဒီရင်ပြင်ကို စောင့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခေါ်ပြရမလား"

" မဟုတ် မဟုတ်ပါဘူးဆရာ ကျွန်တော်တို့ ယုံပါတယ် "

" အေး ဒါဆိုလည်း မြေလတ်ရွာကို သွားကြရအောင် "

" မြေလတ်ရွာဆိုတာ ဘယ်နားမှာလဲဆရာ"

" မင်းတို့ရောက်ရင် သိမှာပေါ့ကွာ အချိန်သိပ်မရဘူး အနောက်က လိုက်ခဲ့ ကြ"

အောင်မြတ်သာက စကားဆုံးတာနဲ့ အရှေ့ကနေ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက် သွားခဲ့တယ်။ သုံးမိုင်လောက် လမ်းလျှောက်ပြီးတဲ့အချိန်မှာတော့ အိမ်ကြီး အိမ်ကောင်းတွေနဲ့ တည်ဆောက်ထားတဲ့ မြေလတ်ရွာကို ရောက်လာခဲ့ တယ်။

ရွာအဝင်ဝ ရောက်တော့ အောင်မြတ်သာက

" သက်ခိုင် အခုရွာထဲ ဝင်သွားတာနဲ့ ရွာသားတွေက မင်းတို့ကို အစွမ်းကုန် ပြုစုကြလိမ့်မယ် မင်းတို့က သူတို့နဲ့ လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ် အောင်နေ ကျန်တာ ငါဆက်လုပ်မယ်" လို့ပြောပြီး ရွာထဲကို ဝင်လာခဲ့လိုက် တယ်။

သက်ခိုင်တို့ ရွာထဲရောက်တော့

" အိပ်မက်ထဲက လူတွေ တကယ်ရောက်လာပြီ တကယ် ရောက်လာကြပြီ

" ဆိုပြီး အော်ဟစ်ကာ သက်ခိုင်တို့နားကို ပိုင်းအုံလာခဲ့တယ်။

" ဆရာ ဆရာတို့ နှစ်ယောက်လာမယ်ဆိုတာ ညက အိပ်မက်ပေးတယ် ဆရာတို့က ကျုပ်တို့ရွာမှာ ဖြစ်နေတဲ့ နိမိတ်ဆိုးတွေ ဖယ်ရှားပေးနိုင်မယ့် သူတွေပါပဲဗျာ ဆရာတို့နှစ်ယောက် ဒီဘက်ကိုကြွပါ"

ရွာသားတွေ စကားကြောင့် သက်ခိုင်နဲ့ တောက်ရ ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်သွားပြီး

" ဦးကြီး ကျုပ်တို့က နှစ်ယောက်တည်း လာတာမဟုတ်ပါဘူး "

" ကျုပ်သိပါတယ် ဆရာလေးတို့မှာ အစွမ်းထက်တဲ့ ဆရာတစ်ပါး ပါလာ တယ်ဆိုတာလည်း သိတယ် သူက အရမ်းစွမ်းတော့ ကျုပ်တို့မမြင်နိုင်ဘူးလို့ ပြောတယ် "

" ဟင် ဘယ်သူက ပြောတာလဲ "

သက်ခိုင်က လာကြိုတဲ့ ဦးကြီးကို မေးနေတဲ့အချိန်

" သက်ခိုင် မင်းစကား အရမ်းများတာပဲ သူတို့ ပြောသလို အလိုက်ထိုက် နေဆိုပြီး ငါမပြောခဲ့ဖူးလား အခုမင်းသူတို့ခေါ်တဲ့ နောက်ကို လိုက်သွား "

အောင်မြတ်သာ စကားကြောင့် သက်ခိုင် ဘာမှပြန်မပြောတော့ပဲ လာကြို တဲ့ သူတွေနောက်ကို လိုက်သွားခဲ့လိုက်တယ်။

" ဆရာလေးတို့ ကြွပါ နေရာထိုင်ခင်းလဲ စီစဉ်ထပါတယ် ဒီဘက်မှာတော့ ဆရာလေး နှစ်ယောက် ထိုင်ကြပါ "

သက်ခိုင်နဲ့ တောက်ရလဲ ရွာသားတွေ နေရာချပေးတဲ့ နေရာမှာ ဝင်ထိုင် လိုက်ပြီး ဘေးဘီကို အကဲခတ်လိုက်တော့ နတ်ရုပ်တုပေါင်းများစွာကို စနစ်တကျတင်ထားပြီး ထွက်ရပ်ပေါက် ဘိုးတော်တွေရဲ့ ပုံတွေကို သေချာ ချိတ်ဆွဲထားတာ မြင်လိုက်ရတယ်။

" ဆရာလေး ခဏနေရင် ထမင်းစားဖို့ ကြွပေးပါဦး ဆရာလေးတို့က ဂ

နွှာရီလှည့်နေရတော့ စားကောင်းသောက်ဖွယ်တွေ မစားရတာကြာပြီလို့ သိရတယ် ဒါကြောင့် ဆရာလေးတို့အတွက် သေချာစီစဉ် ထားပါတယ်"

" ခဏနေပါဦး ဦးကြီး ဘာလို့ အခုလိုတွေ လုပ်နေရတာလဲ ကျွန်တော်တို့ က"

သက်ခိုင်စကားမဆုံးခင်မှာ

" အဟမ်း အဟမ်း "ဆိုတဲ့ ချောင်းဟန့်သံကြားလို့ ကြည့်လိုက်တော့ အိမ်ဦးခန်း ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှေ့မှာ တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ပြီး သက်ခိုင်ကို စိုက်ကြည့်နေတဲ့ အောင်မြတ်သာကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

" ဆရာလေး ခုနက ဘာပြောမလို့လဲ "

" ဘာမှမဟုတ်တော့ပါဘူး ဦးကြီးတို့ လုပ်စရာရှိတဲ့ အတိုင်း ဆောင်ရွက် ပါ "

သက်ခိုင် စကားအဆုံးမှာ အသက်ကြီးကြီးလူက

" ဒါဆို ခဏစောင့်ပါဦး " လို့ပြောပြီး အိမ်အောက်ကို ဆင်းသွားခဲ့တယ်။

ခေါ်လာတဲ့လူကြီး အိမ်အောက်ကို ဆင်းသွားတော့ ဘုရားကျောင်းဆောင် ရှေ့မှာ ထိုင်နေတဲ့ အောင်မြတ်သာက ထိုင်နေတဲ့ ပုံစံအတိုင်း လေပေါ်ကြွ တက်လာပြီး

" ငါ့တပည့်တို့ စိတ်ထဲဘာတွေ ဖြစ်နေကြတာလဲ ဘာကြောင့် ငါပြောတဲ့ အတိုင်း မလုပ်ပဲ စကားတွေ ရှည်နေတာလဲ "

" မဟုတ်ပါဘူးဆရာ ကျွန်တော်တို့က သိချင်တာတွေကို မေးမြန်းတာပါ "

" အေး အခုကစပြီး ငါကမေးလို့ရတယ်ဆိုမှ မေးကြ ဒီလိုမှမဟုတ်ပဲ စကားရှည်ရင်တော့ မင်းတို့နဲ့ငါနဲ့ သံယောဇဉ်ဒီမှာပြတ်လိမ့်မယ် "

" ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်တို့နားလည်ပါပြီ "

သက်ခိုင်နဲ့တောက်ရစကားကြောင့် အောင်မြတ်သာ အနောက်ကို ပြန်လှည့်သွားပြီး ဘုရားကျောင်းဆောင် အရှေ့မှာ ပြန်ထိုင်နေလိုက်တယ်။

"ဆရာလေးတို့ ထမင်းသုံးဆောင် ပါတော့မလား"

အိမ်ပေါက်ဝကနေ လှမ်းမေးလိုက်တဲ့ အသံကြောင့် သက်ခိုင်က အောင်မြတ်သာကို လှမ်းကြည့်လိုက်တဲ့ အချိန်

"အိမ်း ထမင်းသုံးဆောင်ရမယ့် အချိန် ရောက်လာပြီပဲ ပြင်လိုက်တော့လို့ ပြောလိုက်တော့"

အောင်မြတ်သာ စကားကြောင့် သက်ခိုင်က

"ဦးကြီးတို့ အဆင်သင့်ဖြစ်ရင် ပြင်လို့ရပါပြီ"

သက်ခိုင်စကားကြောင့် အပေါက်ဝမှာ ရပ်နေတဲ့ လူကြီးက

"ဆရာလေးတို့ ထမင်းသုံးဆောင်မယ်ဟေ့ စားစရာတွေ အိမ်ပေါ် ယူတက်လာခဲ့တော့" လို့ ပြောလိုက်တဲ့ အချိန် ဟင်းခွက်တွေကိုင်ပြီး အိမ်ပေါ်တက်လာကြတဲ့ ရွာသားတွေကို တွေ့လိုက်ရတယ်။